

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Humanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 3. Vtrum ad rationem Baptismi, qua[n]do sit per immersionem
necessaria sit succedens emersio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

tum: ac proinde quidquid sequitur, quasi per acci- dens se habet ad Sacramenti rationem. Vnde in quodcumque momentum successerit ablutionis incidit terminus formæ, in eo perficitur Sacramentum: & reliqua pars ablutionis non est de substantia Sacramenti.

Sacramen- tum semper in momen- to comple- tur.

Quod si completa sit forma ante ablutionem, tunc solum ablutio minima sufficiens ad rationem ablutionis, est pars Sacramenti: quando enim ad hanc peruentum est, constat integrum Sacramentum: quod semper compleri debet in momento, sicut & gratia in momento infunditur.

D V B I V M I I I.

Virum ad rationem baptismi, quando sit per immersionem, necessaria sit succedens emersio?

33
Infans d
manibus
elapsus in
aquis.

Respondeo, Si dum Minister immergit, infans elabatur, & prolata formâ suffocetur aquis, erit verè baptizatus: quod communiter Doctores fatetur, vt testatur Gabriel dist. 4. q. 2. art. 3. dub. 4. Ratio est, Nammersio per se sola sufficit ad ablutionem. Ablutio enim baptismi necessaria, vt rectè Gabriel, nihil est aliud, quàm contactus aquæ, quæ humectare potest: atqui hic est talis contactus: ergo &c.

In puteum
proiectus.

Hinc omnino consequi videtur, verè fuisse baptizatum infantem illum, de quo narrat Panormitanus, in Cap. Non vt apponeret de Baptismo & eius effectu. qui instante morte cum portaretur ad baptismum, & aqua haberi non posset in via, proiectus est in puteum adhibitâ legitimâ verborum formâ. Ita enim sentit Panormitanus ibidem, & Gabriel supra, & Summa Rosella verbo Baptismus 4. num. 1. quamvis plerique alij in contraria sint sententia. Probat, In priori casu infans est verè baptizatus: cur non etiam in hoc? Vtrobique enim aquis mergitur, sed non emergit: utrobique mors sequitur: utrobique adest legitima necessaria forma, & intentio Ministri. Nec refert, quod Minister non immergat illum immediatè, sed ex loco remoto proiciat: quia si fure eum demitteret in calathum, esset verè baptizatus, etiam illorum iudicio: item, si eminus eum aquâ perfunderet. Neque etiam requiritur intentio eleuandi ex aqua; nam in sola mersione, seu contactu aquæ perficitur ablutio.

34

Denique non refert, quod ex tali projectione mors sequatur, & baptismus ordinetur ad salutem infantis. Nam etiam si fontem baptismalè veneno inficeret, vel aqua feruente ad occidendum infantem vteretis; nihilominus, si verè intendas baptizare, erit ratus baptismus: nam ablutio antecedit mortem. Aduerte tamen contrahi peccatû homicidij, si infans futurus erat superstes. Quod si mors omnino instabat, & aliter baptizari non poterat, non videtur homicidij crimen.

An sit ho-
micida qui
baptizado
infantem
occidit?

ARTICVLVS IX.

Virum Baptismus possit iterari?

35
Est de iure
non posse
iterari.

Respondetur, Non posse. Est fide tenendum. Definitur Can. 46. aliàs 47. Apostolico; vbi iubetur deponi Episcopus rebaptizans. Et in Symbolo Nicæno, *Confiteor vnum Baptisma in remissionem peccatorum.* Et in Concilio Lateranensi sub Innocentio III. cap. 1. Denique in Florentino, & Tridentino sess. 7. can. 11.

Probat, ex Scripturis. Ad Ephesios 4. *Vna Ephes. 4. Fides, vnum Baptisma:* vbi etiam *Vnum* possit optimè accipi, vt sit idem quod *Commune*, quia est vnum commune omnibus baptisma: tamen Patres hinc colligunt baptismum repeti non posse. Cyprianus epistola 73. Ambrosius lib. 2. de Penitentia cap. 2. Hieronymus in hunc locum. Augustinus lib. 1. contra Cresconium c. 28. Ad Hebræos 6. vers. 4. *Impossibile est eos, qui semel sunt illuminati, rursus renouari ad penitentiam, rursus crucifigentes sibi metipsos Filium Dei:* quem locum Patres passim exponunt de renouatione per baptismum, qui *Illuminatio* dicitur. Ita Chrysostomus, Theodoretus, Theophilaëtus in hunc locum. Ambrosius loco citato. Epiphanius hæresi 59. In eadem sententiam ait Apostolus ibid. cap. 10. v. 26. *Voluntariè peccantibus nobis post acceptam notitiam veritatis, iam non relinquitur hostia pro peccatis,* id est, aliud sacrificium, quod nobis per secundum baptismum applicetur.

Hebr. 6.

Secundò, Probat, Ratione. Primò, Baptismus est quædam regeneratio & natiuitas: Ioannis 3. natiuitas autem geminari non potest. Ita Augustinus tractatu 11. in Ioannem. Secundò, Quia baptismus primariò institutus est ad peccati originalis deletionem: atqui peccatum originale non repetitur. Tertiò, Quia per baptismum adscribimur familiæ Christi; quod tantum semel fieri solet. Quartò, Si baptismus posset repeti, daretur summa peccandi licentia: quia per ipsum non solum culpa, sed etiam omnis pena condonatur sine satisfactione. Quintò, Quia baptismus est quædam mortis & resurrectionis Christi cõfiguratio: atqui hæc semel tantum facta. Sextò, Quia baptismus imprimit caracterem indelebilem. Septimò, Quia Circumcisio, quæ erat figura baptismi, non poterat iterari. Hæ rationes ostendunt, quam fuerit consentaneum, vt baptismus non repeteretur. Primaria tamen causa est Christi institutio & voluntas diuina; vt docet Scotus dist. 6. quest. 7.

Rationes
congruen-
tia

D V B I V M I.

Quas penas incurrant, qui rebaptizant vel rebaptizantur?

Respondeo, Vtrique, Iure Ciuili plectuntur morte: vt habemus Lege 1. & 2. Codice, *Ne sanctum baptisma iteretur.* Iure Ecclesiastico efficiuntur irregulares. De rebaptizato, patet ex Canone *Qui in qualibet.* 1. questione 7. vbi etiam declaratur hanc irregularitatem talem esse, vt non solum impediatur ascensum ad Ordines superiores, sed etiam ministerium in susceptis.

36

De rebaptizante est maior difficultas. Nã nullus est textus vbi exprimitur illum fieri irregularem, cum tamen irregularitas non incurritur nisi in casibus iure expressis, vt habetur Capitulo, *Is qui.* de sententia excommunicationis in 6. lura, quæ maximè solent adferri, sunt hæc.

Rebapti-
zantem esse
irregularè,
ex quo
Textu
probetur.

Primò, Canon *Eos quos.* de Consecratione. dist. 4. Sed hic non virget, quia non loquitur de rebaptizantibus, sed de ijs qui se permittunt rebaptizari.

Secundò, Canon 47. Apostolorum. Sed hic Canon solum præscribit penam irrogandam, non autem ipso facto irrogat.

D d d iij Tertiò,